

بیانات در دیدار مسئولان نظام و سفرای کشورهای اسلامی - 16 / تیر / 1395

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ (۱)

والحمد لله رب العالمین و الصَّلَاة و السَّلَام علی سَیِّدِنَا مُحَمَّد و آله الطَّاهِرِیْنَ . (۲)

تبریک عرض میکنم عید سعید فطر را به همه‌ی شما برادران و خواهران عزیز که در این مجلس تشریف دارید، و به سفرای محترم کشورهای اسلامی که حضور دارند، و به ملت ایران که حقیقتاً شایسته است انسان با همه‌ی وجود و با همه‌ی دل به این ملت بزرگ و مؤمن و وفادار و شجاع و فداکار تبریک بگوید عید سعید فطر را. همچنین تبریک عرض میکنیم این عید را به امت بزرگ اسلامی که «الَّذِی جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِیْنَ عِیْدًا»؛ (۳) خدای متعال این روز را برای امت اسلامی عید قرار داده است.

در این عید، مردم به دو رکن اساسی دعوت شده‌اند: به توحید و به وحدت. توحید در همین ذکر عمیق و پُرمعنایی است که در نماز عید وجود دارد که دنباله‌ی آن هم زکات است؛ [یعنی] هم صلوات است، هم متمم آن زکات است؛ این در این روز نماد توحید است. وحدت هم که در واقع از همین توحید سرچشمه میگیرد، همدلی مسلمانها است؛ جسمها در نماز و در اجتماعات عید در کنار هم، و دلها متوجه به یک مرکز، مرکز عظمت الهی، مرکز قدرت و رحمت حق؛ این روز یک چنین روزی است.

البته امروز متأسفانه دنیای اسلام از وحدت محروم است، دچار مشکلات و دچار درگیری است. وقتی آشفتگی به میان آمد، وقتی درگیری میان مسلمانها به وجود آمد، معنویت هم کم میشود. معنویت و ایمان، طبق منطق قرآن تا حدود زیادی به آرامش احتیاج دارد؛ هُوَ الَّذِی أَنْزَلَ السَّكِیْنَةَ فِی قُلُوبِ الْمُؤْمِنِیْنَ لَیَزِدَاوَا إِیْمَانًا مَّعَ إِیْمَانِهِمْ؛ (۴) وقتی سکینه بود، وقتی آرامش بود، وقتی امنیت بود، نوبت میرسد به اینکه انسانها بر ایمان خود بیفزایند؛ با عمل صالح، با توجه، با ذکر. وقتی در یک کشور اسلامی و در یک مجموعه‌ی اسلامی، مردم بر جان خود، بر مال خود، بر امنیت خود بیم دارند و مأمون (۵) نیستند، امنیت ندارند، آنجا سکینه هم وجود ندارد؛ سکینه که نبود، این ازدیاد ایمان هم وجود ندارد؛ امروز مسلمانها دچار این وضعیّتند.

در خطبه‌ی نماز عرض کردم به مردم، امروز بغداد عزادار است. بسیاری از کشورهای دیگر اسلامی به‌خاطر جنگها، به‌خاطر خون‌ریزی عزادارند؛ سوریه عزادار است، یمن عزادار است، لیبی عزادار است، بحرین عزادار است. امت اسلامی شایسته‌ی این همه مشکلات نیست.

این مشکلات از کجا می‌آید؟ این مشکلات از کدام منبع خبیث و نامبارکی ناشی میشود؟ چه کسی این نطفه‌ی ناپاک تروریسم را در دنیای اسلام ترویج میکند؟ در زبان، همه از تروریسم تبرّی میجویند و گاهی علی‌الظاهر یک تظاهر عملی هم علیه تروریسم میکنند - به تعبیر رئیس جمهور محترم یک ائتلاف ظاهری و دروغین و مصنوعی علیه تروریسم تشکیل میدهند - اما در باطن این جور نیست؛ در باطن تروریسم را ترویج میکنند. ما فراموش نکرده‌ایم آن روزهایی را که در اوایل قضایای سوریه، سفیر آمریکا بلند شد رفت در بین معارضین تا به آنها دلگرمی بدهد و آنها را وادار کند که یک منازعه‌ی سیاسی را تبدیل کنند به یک جنگ داخلی. این کار کوچکی است؟ خب منازعات سیاسی در خیلی از کشورها هست؛ چرا باید منازعه‌ی سیاسی را تبدیل کنند به جنگ؟ [آن‌هم] جنگ در خود یک ملت و برادرکشی. بعد هم با پول و با درآمدهای نفتی حرام، جوانهایی را از اطراف و اکناف جمع کنند [و به آنجا] متوجه کنند؛ در سوریه یک جور، در عراق یک جور. حالا که دیگر گسترش پیدا کرده است؛ در بنگلادش،

ترکیه و دیگر جاها. اینها است که دنیای اسلام را دچار این بدبختی‌ها میکند و این ناامنی را به وجود می‌آورد. چرا ما دشمن خودمان را نمی‌شناسیم؟

بعضی خیال میکنند اینکه ما بر روی دشمنی آمریکا با ما تکیه میکنیم، ناشی از تعصب است؛ نه، ناشی از شناخت است، ناشی از تجربه است. ما ۳۷ سال است داریم تجربه میکنیم این دشمنی‌ها را. از اول انقلاب اینها کمر بستند به دشمنی امام بزرگوار ما و حرکت عظیم او؛ از اول انقلاب شروع کردند به توطئه، هنوز هم دارند میکنند: سعی کردند اقوام ایرانی را علیه جمهوری اسلامی بشورانند، موفق نشدند؛ سعی کردند عناصر وابسته را علیه مردم بشورانند، تا حدودی هم توانستند اما مردم بر آنها غلبه پیدا کردند؛ تا امروز هم این سعی را دارند میکنند اما ملت بیدار است، دولت هشیار است، مسئولین آماده‌اند.

متأسفانه در مناطق دیگر و کشورهای دیگر این نقشه عملی شده است؛ کسانی با پول، با تماس، با سلاح مدرن به کمک تروریست‌ها میروند. این همه سلاح مدرن را تروریست‌ها از کجا می‌آورند؟ با چه پولی میخرند؟ اینها آن چیزهایی است که دنیای اسلام را، امت اسلام را زمین‌گیر میکند؛ اینها را باید فهمید، اینها را باید شناخت.

امروز مشاهده میکنیم که در مناطق دیگر هم این کار را دارند میکنند. ما در مسئله‌ی بحرین هیچ دخالتی نکردیم و نخواهیم کرد اما نصیحتشان داریم میکنیم، آنجا هم یک منازعه‌ی سیاسی است؛ دارند کاری میکنند که این منازعه‌ی سیاسی را بکشانند به یک جنگ داخلی؛ اگر آگاهی دارند، اگر معرفت دارند، اگر خرد سیاسی بر آنها حاکم است، خب نکنند این کارها را. مخالفت سیاسی و منازعه‌ی سیاسی در هر کشوری ممکن است وجود داشته باشد؛ چرا باید کاری کنند که ملت‌ها را وادار کنند به پنجه زدن و مردم را در مقابل هم قرار بدهند؟ اینها اشتباهاتی است که امروز متأسفانه در برخی از کشورهای دیگر اسلامی انسان مشاهده میکند.

استکبار جهانی و در رأس آنها آمریکا میخواهند این منطقه را سرگرم و مشغول به خود بکنند تا رژیم صهیونیستی نفس راحتی بکشد؛ اینها میخواهند مسئله‌ی فلسطین را به فراموشی بسپرنند، اینها میخواهند وجود یک جغرافیا و یک ملت را انکار کنند. فلسطین یک کشور پدیدآمده‌ی جعلی امروزی نیست، فلسطین هزاران سال تاریخ دارد، ملت فلسطین یک ملت است، صاحب یک سرزمین است، صاحب یک منطقه‌ی جغرافیایی است؛ استکبار میخواهد اینها را انکار کند و ملت فلسطین را انکار کند. این فشارهایی که امروز وحشی‌های صهیونیست دارند بر ملت فلسطین وارد میکنند، اینها سیلی‌اش را خواهند خورد؛ این را بدانند. مسئله‌ی فلسطین مسئله‌ی محوری دنیای اسلام است، مسئله‌ی فلسطین مسئله‌ای است که هیچ کشوری نباید فراموش کند؛ هیچ کشور اسلامی بلکه حتی کشورهای که از وجدان انسانی برخوردارند، نباید فراموش کنند که این یک مسئله‌ی اصلی است، مسئله‌ی اساسی است. یک ملت مظلوم است، یک ملت در محاصره است، یک ملت دائماً دارد در طول این هفتاد سال اخیر مورد ظلم و ستم قرار میگیرد؛ این را نباید فراموش بکنند. قضایای دیگر دنیای اسلام به گمان ما غالباً برای این است که این مسئله‌ی فلسطین فراموش بشود، آن وقت فاجعه‌آفرینی میکنند.

خب، مسئله‌ی یمن را شما ملاحظه کنید. آنچه در یمن دارد اتفاق می‌افتد یک فاجعه است، یک فاجعه است. یک سال و چند ماه است که این مردم به یک دلیل واهی به وسیله‌ی یک کشور به اصطلاح اسلامی دیگر مورد تهاجمند، بمباران میشوند، نه اینکه جبهه‌های جنگ بمباران بشود؛ بیمارستان بمباران میشود، خانه‌های مردم بمباران میشود، مساجد بمباران میشوند، زیرساخت‌های کشور دارد نابود میشود؛ این وضع قابل دوام نیست؛ متجاوز بایستی از تجاوز دست بردارد و دنیای اسلام باید متجاوز را تنبیه بکند تا کسانی به فکر تجاوز نیفتند.

ملت ایران ایستاده است؛ ملت ایران در این ۳۷ سال نشان داده است که ایستاده است. این یک، و نشان داده است که راه پیشرفت هم ایستادگی است. اگر ملت ایران تسلیم میشد، ضعف نشان میداد، در مقابل قدرت طلب‌های عالم و متکبرین عالم گرنش میکرد، این پیشرفتهای هم نصیبش نمیشد؛ راه پیشرفت ایستادگی و استقامت است، تقویت ساخت داخلی است، تقویت عزم و اراده‌ی ملی است و تقویت ارتباط با خدا.

عزیزان من! این رازونیزهای ماه رمضان را قدر بدانید، این دعاها را قدر بدانید؛ این شب‌زنده‌داری‌های مبارک را، این اشک‌های پاکیزه را که در این شب‌های قدر و در این مجالس دعا و مناجات و استغاثه و تضرع بر چهره‌ها جاری شد، اینها را قدر بدانید، اینها خیلی ارزش دارد؛ اینها دل انسان مؤمن را محکم میکند، توکل او را به خدا زیاد میکند. وقتی به خدا توکل کردید، از غیر خدا دیگر نخواهید ترسید، وقتی از غیر خدا نترسیدید، به سمت اهداف عالی خودتان محکم حرکت خواهید کرد.

پروردگارا! روح مطهر امام بزرگوار که این راه را به ما نشان داد و ما را در این راه وارد کرد، و روح مطهر شهیدان عزیز که در این راه جان خودشان را فدا کردند، با پیغمبر و آل پیغمبر محشور بفرما.

والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته

- ۱) در ابتدای این دیدار - که به مناسبت عید سعید فطر برگزار شد - حجت‌الاسلام والمسلمین حسن روحانی (رئیس جمهور) مطالبی بیان کرد.
- ۲) صلوات حضار
- ۳) مصباح، ج ۲، ص ۶۰۴ (دعای قنوت نماز عید)
- ۴) سوره‌ی فتح، بخشی از آیه‌ی ۴؛ «اوست آن کس که در دل‌های مؤمنان آرامش را فرو فرستاد تا ایمانی بر ایمان خود بیفزایند...»
- ۵) ایمن، در امان